

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Martiny Kúchlerové, Ph.D., ve věci

žalobce: **T. P.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, 586 01 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2023, čj. KUJI 65987/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Chotěboř (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 4. 2023, čj. MCH-19425/2023/ODAP/SM, sp. zn. SZ-MCH-2194/2023/ODAP/SM, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a záznam potvrzen. Tato skutečnost měla za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z ustanovení § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“).

II. Obsah žaloby

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
3. V prvním okruhu žalobních námitek namítl, že žalovaný ignoroval předložené důkazy a návrhy. Uvedl, že soudu předkládá rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, ze kterých vyplývá, jakým způsobem se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních, a zároveň, že jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních po posouzení potom označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z předložených rozhodnutí vyplývá ustálenost praxe správního orgánu v tom, že správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
4. Druhým okruhem žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Uvedl, že ve svém odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče a k tomu odvolací správní orgán uvedl, že je posuzovat nemůže a jediné důkazy, které posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci.
5. Dále žalobce obecně poukázal na několik rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě jsou identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se týkala žalobce), která nesplňují dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Dle žalobce by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
6. Žalobce poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti a porušení povinnosti být za jízdy připoután) a uvedl úvahy, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.
7. K jednotlivým pokutovým blokům v jeho věci pak žalobce uvedl následující námítky.
8. K pokutovému bloku ze dne 10. 2. 2023 uvedl, že v kolonce č. 6 je uvedena neexistující právní kvalifikace, tedy „§ 125c/1f13 zák. č. 361/2000 Sb.“. Dále k tomuto pokutovému

bloku citoval z rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 4. 6. 2018, čj. KUJCK-74454/2018, a ze dne 5. 2. 2020, čj. KUJCK 19967/2020, a z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 16. 4. 2019, čj. MSK 49185/2019, která se týkala jiných přestupců a jiných přestupků, v nichž tyto správní orgány v tam uvedených případech shledaly pokutový blok za nedostatečný podklad.

9. V pokutovém bloku ze dne 24. 3. 2022 shledal žalobce následující nedostatky:
10. V kolonce č. 5 z popisu přestupkové jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, již ne jakého bodu či písmena.
11. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání a vyplývá z ní pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli, což je vada, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnosti přestupce za toto jednání. Dle žalobce též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné.
12. V pokutovém bloku ze dne 4. 3. 2021 spatřuje žalobce následující nedostatky:
13. V kolonce č. 6 je uvedena chybně právní kvalifikace daného jednání, je zde uvedeno „§ 125c/1h zák. č. 361/2000 Sb.“ namísto „§ 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb.“.
14. V pokutovém bloku ze dne 21. 5. 2020 spatřuje žalobce následující nedostatky:
15. V kolonce č. 5 není uveden údaj o maximální povolené rychlosti v daném místě. K tomuto pokutovému bloku žalobce dále podrobně citoval z rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 29. 6. 2020, čj. MUUH-DSA/44376/2020/KunJ, z rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 17. 4. 2019, čj. KUOK 41289/2019, a z rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 11. 1. 2019, čj. KUZL-82766/2018, která se týkala jiných přestupců a jiných přestupků, v nichž tyto správní orgány v tam uvedených případech shledaly pokutový blok za nedostatečný podklad.
16. Žalobce shrnul, že v jeho případě vydané pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí čj. 4 As 127/2014-39. Dle žalobce nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ rozhodnutí ze dne 10. 2. 2023, 24. 3. 2022, 4. 3. 2021 a 25. 5. 2020.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

17. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
18. V reakci na žalobní námitky vyslovil nesouhlas s tím, že by se nezabýval odvolacími důvody. Uvedl, že přestupky žalobce byly pravomocně ukončeny a body do registru řidičů zaznamenány správně dle ustanovení § 125b odst. 2 zákona o silničním provozu. Rovněž uvedl, že správní orgán I. stupně si vyžádal příslušné příkazy na místě k ověření, zda existují způsobilé podklady pro potvrzení údajů, které vedly k provedení záznamu bodů. Žalovaný konstatoval, že po prostudování všech příkazových bloků dospěl k závěru, že popisy jednání na nich jsou vyplněny řádně a jsou dostatečným podkladem pro ověření oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče za přestupková jednání dle přílohy č. 1 zákona o silničním provozu.
19. K námitce, že správní orgány jsou povinny rozhodovat stejně dle rozhodnutí jiných správních orgánů, žalovaný uvedl, že rozhodnutí jiného správního orgánu je pro toto řízení zcela irrelevantní a nelze z něho vycházet, neboť každé správní řízení je individuální, specifické a je nutné vždy vycházet z konkrétních podkladů pro vydání rozhodnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání postupem za podmínek stanovených dle ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
21. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že oznámením ze dne 14. 2. 2023 bylo žalobci sděleno, že ke dni 10. 2. 2023 dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. V podání ze dne 17. 2. 2023 žalobce prostřednictvím zástupce uplatnil námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Uvedl v něm, že námitky vznáší proti všem záznamům, a navrhl doplnění dokazování o způsobilé podklady, kterými měl být uznán vinným z předmětných přestupků.
22. Správní orgán I. stupně po vyžádání si a zhodnocení podkladů, na základě kterých byly body v registru řidičů žalobci zaznamenány, a po seznámení žalobce, resp. jeho zástupce, s podklady pro rozhodnutí, rozhodl o zamítnutí jeho námitek proti provedení záznamu bodů rozhodnutím ze dne 24. 4. 2023, čj. MCH-19425/2023/ODAP/SM, sp. zn. SZ-MCH-2194/2023/ODAP/SM.
23. Proti posledně zmíněnému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
24. V prvním žalobním bodě žalobce vytýká žalovanému, že ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. K žalobě přiložil rozhodnutí různých správních orgánů, z nichž má vyplývat, že správní orgány posuzují jednotlivé podklady, tj. rozhodnutí v blokových řízeních, z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Ustálenost práce správního orgánu dle jeho názoru spočívá v tom, že se správní orgán důsledně zabývá jednotlivými bloky a tím, zda jsou relevantním

podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení, přitom připomenul zásadu legitimního očekávání.

25. Krajský soud neshledal, že by v nyní projednávaném případě postupovaly správní orgány jinak než je obvyklou praxí, tj. že by neposuzovaly jednotlivé podklady pro záznam bodů v registru bodů u žalobce z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu. To posuzovaly u každého jednotlivého případu, jak vyplývá z podkladů založených ve správním spise a z odůvodnění rozhodnutí. V rámci řízení o námitkách si nalézací správní orgán vyžádal předmětná rozhodnutí (pokutové bloky) a tato rozhodnutí porovnal s oznámením přestupku. Výše uvedený postup byl tedy správním orgánem dodržen a žalovaný ani soud v něm nespátřil žádná namítaná pochybení (jak bude uvedeno i dále).
26. K námitce legitimního očekávání lze zopakovat, že žalovaný v nyní projednávané věci, stejně jako krajský úřad v rozhodnutích, které žalobce přiložil k žalobě, zkoumal k námitce podklady (pokutové bloky) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů do registru řidičů, tj. zda obsahují všechny informace potřebné k jednoznačné identifikaci přestupku. Závěry o nezpůsobilosti některých pokutových bloků v žalobcem poukazovaných rozhodnutích nejsou pro nyní projednávaný případ přiléhavé, neboť v nyní projednávané věci k takovým vadám, které by dosahovaly intenzity nepřezkoumatelnosti, jak bude uvedeno níže, nedošlo. Jakkoliv tedy žalobce předložil na podporu svého názoru o nezpůsobilosti pokutových bloků jako podkladů pro zápis bodů do registru řidičů několik rozhodnutí různých správních orgánů, nelze mezi nimi vysledovat ustálenou správní praxi v tom směru, že by zakládala legitimní očekávání žalobce, že právě v jeho případě bude rozhodnuto v jeho prospěch.
27. V dalším okruhu žalobních námitek žalobce brojil proti podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
28. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamenaná řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Pro dané řízení je pak zásadní otázkou rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
29. Rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44 (všechny zde uváděné rozsudky Nejvyššího správního

soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), takto: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“

30. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, čj. 5 As 76/2010-59).
31. Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věty druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“
32. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku čj. 7 As 94/2012-20, „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním.“

Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

33. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. čj. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
34. Nutno konstatovat, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
35. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není zejména zřejmé, za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací, k čemuž poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 As 127/2014-39.
36. Žalobce se však mylí, pokud z jím poukazovaného rozsudku dovozuje nepřípustnost strohých a zkratkovitých formulací. Naopak i v uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud s poukazem na svoji dřívější judikaturu výslovně uvedl pod bodem [22], že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určité, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak

pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“

37. V nyní projednávané věci byly žalobcem rozporovány podklady pro záznam bodů do registru řidičů u jeho osoby celkem ve čtyřech případech přestupků projednaných příkazem na místě s vydáním bloku na pokutu na místě, a to u přestupků spáchaných ve dnech 10. 2. 2023, 24. 3. 2022, 4. 3. 2021 a 25. 5. 2020.
38. Není pravdou, jak uvádí žalobce, že by žalovaný jako odvolací správní orgán v rozhodnutí uvedl, že jediné důkazy, které posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek. Naopak, jak je zřejmé z rozhodnutí obou správních orgánů i ze samotného správního spisu, již správní orgán I. stupně si jako podklad pro rozhodnutí ve věci vyžádal všechny kopie předmětných pokutových a příkazových bloků, které pak založil do správního spisu.
39. Krajský soud předně ověřil, že na pokutových blocích (příkazech na místě), na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 10. 2. 2023, 24. 3. 2022, 4. 3. 2021 a 25. 5. 2020, je vyplněno dostatečně čitelně jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození nebo rodné číslo, jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu nebo současně i dle řidičského průkazu), na pokutových blocích je jeho podpis, pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky nebo Městské policie. Zápis v kolonkách č. 1 až 4 tedy obsahuje všechny nezbytné údaje o žalobci a je tak zřejmé, že jeho identifikace jako přestupce byla zjištěna zcela dostatečně, nevznikají proto žádné pochybnosti o tom, že přestupcem byl právě žalobce.
40. Dále ke konkrétním žalobním námitkám. K pokutovému bloku ze dne 10. 2. 2023 žalobce namítl, že v kolonce č. 6 je uvedena neexistující právní kvalifikace, tedy „§ 125c/1f13 zák. č. 361/2000 Sb.“.
41. Krajský soud ověřil, že v kolonce č. 6 je na pokutovém bloku u přestupku ze dne 10. 2. 2023 uvedeno „Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1f/3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. Lze připustit, že by někdo mohl v předmětném zápisu vidět při určité fantazii i „1f13“, jak uvádí žalobce, avšak je zcela zřejmé, že číslovka „1“ ve stejném textu předtím je napsána zcela jinak, než právě u žalobcem sporovaného „1f/3“, kde samotné lomítko mezi písmenem „f“ a číslicí „3“ on čte jako „1f13“. Navíc však, a to je pro věc zásadní, v kontextu s popisem přestupkového jednání uvedeným v kolonce č. 5 (nazvané Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání), kde je jako způsob spáchání zapsáno „§ 18 odst. 4 z. č. 361/2000 Sb. – překročení rychlosti R 50/78/75 km/h“, je zcela nepochybné, že jde o právní kvalifikaci „§ 125c/1f/3 zák. č. 361/2000 Sb.“. V kolonce č. 5 zřetelně uvedené ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu totiž stanoví, že *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹ a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹*. Ze zápisu v kolonce 5 je tak zcela zřejmé, že byla kontrolována rychlost v obci (je zde specifikováno místo) s tím, že vozidlu žalobce byla naměřena rychlost 78 km.h⁻¹ a po odečtení stanovené tolerance v měření byl sankcionován za rychlost 75 km.h⁻¹. Právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce na předmětném pokutovém bloku je zcela zřejmá a dostatečně vyjádřená a nevyvolává vůbec žádné pochybnosti.
42. Jestliže žalobce v souvislosti s touto námitkou citoval určité pasáže z rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje a z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského

kraje, v nichž tyto správní orgány v tam uvedených případech shledaly pokutový blok za nedostatečný podklad z toho důvodu, že přestupkové jednání přestupce nebylo tam uvedenými zápisy přesně definováno, pak (jak vyplývá ze shora uvedeného) k takové situaci v daném případě nedošlo. Navíc nutno poznamenat, že soud posuzuje vždy konkrétní případ konkrétního přestupce z pohledu vznesených žalobních námitek v dané věci a neposuzuje (ani nemůže) současně porovnávat, jak (a zda správně) rozhodly správní orgány v rámci celé republiky ve zcela jiných, byť by se na první pohled mohlo zdát, že v obdobných případech. To není úkolem soudu a ani k tomu nemá potřebné podklady.

43. K pokutovému bloku ze dne 24. 3. 2022 žalobce namítl, že v kolonce č. 5 nevyplývá z popisu přestupkové jednání jednoznačná skutková podstata popsaného jednání ani její jednoznačné propojení s porušenou povinností stanovenou zákonem a že z právní kvalifikace zapsané ve zkratkovitém zápisu není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, když ze zápisu sice vyplývá porušení § 18, již ne jakého bodu či písmena. Dále pak namítl, že v kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body již nikoli, což je vada, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnosti přestupce.
44. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku ze dne 24. 3. 2022 je v kolonce 5 kromě času a místa spáchání přestupku (Oseček, silnice č. I/38 u čp. 1) dále uvedeno „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost 50/63/60 km/h.“ V kolonce 6 je pak uvedeno, že „Pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“.
45. Ze zápisu v kolonce 5 je tak zcela zřejmé, že byla kontrolována rychlost v obci (je zde specifikováno místo) s tím, že vozidlu žalobce byla naměřena rychlost 63 km/h a po odečtení stanovené tolerance v měření byl sankcionován za rychlost 60 km/h v obci. Jestliže byla žalobci uložena pokuta za přestupek dle ustanovení § 125c/1f4 (viz kolona č. 6), které stanoví, že se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že *při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹*, pak je i v kontextu s textem zaznamenaným v kolonce 5 dostatečně srozumitelně vyjádřeno protiprávní jednání i odpovědnost žalobce za něj.
46. Z uvedeného je zřejmé, že přestupkové jednání bylo popsáno dostatečně, právní kvalifikace přestupku je zcela dostatečná, neboť zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
47. V této souvislosti je nutno znovu připomenout a zdůraznit, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku, terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění i zestručněného textu. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud (viz shora), při zohlednění specifik blokového řízení lze na pokutovém bloku možno přijmout i formulace strohé a zkratkovité. Dokonce se lze v určitých případech spokojit i jen s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, a

to jestliže je z kombinace všech uvedených údajů patrné, jakého konkrétního druhu jednání se přestupce dopustil.

48. Shora popsaná specifikace přestupkového jednání tedy splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na bloku uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a současně kdy a kde se tak stalo.
49. K pokutovému bloku ze dne 4. 3. 2021 žalobce namítl, že v kolonce č. 6 je uvedena chybně právní kvalifikace daného jednání, když je uvedeno „§ 125c/1h zák. č. 361/2000 Sb.“ namísto „§ 125c odst. 1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb.“.
50. Krajský soud ověřil, že v kolonce č. 6 je na pokutovém bloku u přestupku ze dne 4. 3. 2021 uvedeno „Pokuta uložena za přestupek podle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“. I v tomto případě by bylo lze připustit, že by někdo mohl v tomto zápisu vidět „§ 125c/1h“, jak uvádí žalobce. Pro věc je však zásadní, že přestupkové jednání je podrobně popsáno v kolonce č. 5 (nazvané Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání), kde je jako způsob spáchání zapsáno, že žalobce „porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“, když ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že řidič motorového vozidla je (mimo jiné) *povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu*. Je tak zcela nepochybné, že nejde o přestupek, kterého by se žalobce dopustil při dopravní nehodě dle § 125c/1 písm. h) zákona o silničním provozu, ale o přestupek, kterého se dopustil *jíným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j)* tohoto ustanovení. A tedy, že jde o právní kvalifikaci § 125c/1 písm. k) zák. č. 361/2000 Sb.
51. Právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce na předmětném pokutovém bloku je tedy zcela zřejmá a dostatečně vyjádřená a nevyvolává vůbec žádné pochybnosti. Ostatně i sám žalobce přece dobře ví, že předmětný přestupek nebyl řešen v souvislosti s nějakou dopravní nehodou.
52. K pokutovému bloku ze dne 21. 5. 2020 žalobce namítal, že v kolonce č. 5 není uveden údaj o maximální povolené rychlosti v daném místě.
53. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku u přestupku ze dne 21. 5. 2020 je v kolonce č. 5 (nazvané Popis skutku - čas, místo, způsob spáchání) po údajích o datu a čase dále uvedeno „ust. 18/4, překročení povol. rychlosti v obci ... změřeno 61 +/- 3 = 58 km/h“. Jestliže zde nebyl výslovně číselně uveden údaj o maximální uvedené rychlosti v daném místě, pak kromě specifikace místa v obci (Dobkov, číslo silnice) je zde výslovně uvedeno, že šlo o překročení povolené rychlosti v obci s uvedením porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, přičemž v kombinaci s údaji v kolonce č. 6, kde je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek „podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ je zcela zřejmé, že šlo o překročení povolené rychlosti v obci, kde je povolena rychlost nejvýše 50 km/hod.
54. Právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce na předmětném pokutovém bloku je tak zcela zřejmá a dostatečně vyjádřená a nevyvolává vůbec žádné pochybnosti o žalobcem porušené povinnosti.
55. Jestliže žalobce v souvislosti i s touto námitkou citoval určité pasáže z rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště, Krajského úřadu Olomouckého kraje a Krajského

úřadu Zlínského kraje, v nichž tyto správní orgány v tam uvedených případech shledaly pokutový blok za nedostatečný podklad z toho důvodu, že přestupkové jednání přestupce nebylo tam uvedenými zápisy přesně definováno, pak (jak vyplývá ze shora uvedeného) k takové situaci v případě žalobce nedošlo. Navíc, jak již je také shora poznamenáno, soud posuzuje vždy konkrétní případ konkrétního přestupce z pohledu vznesených žalobních námitek v dané věci a neposuzuje (ani nemůže) současně porovnávat, jak (a zda správně) rozhodly správní orgány v rámci celé republiky ve zcela jiných, byť by se na první pohled mohlo i zdát, že v obdobných případech. To skutečně není úkolem soudu a ani k tomu nemá potřebné podklady.

56. Ke shora uvedeným výtkám žalobce o nečitelnosti zápisů na pokutových blocích nutno dodat, že lze zcela důvodně předpokládat, že pokud by na pokutovém bloku byly uvedeny chybné a nečitelné údaje, žalobce by takový pokutový blok jistě nepodepsal, neboť právě podpisem potvrzuje, že údaje na něm uvedené souhlasí (jak je i výslovně uvedeno v části kolonky, kde přestupce blok podepisuje). Ve správním spise jsou založeny pouze kopie předmětných pokutových bloků, a pokud byly ojediněle některé údaje v nich zapsané na první pohled hůře čitelné, po zvětšení je však bylo možno přečíst bez větších problémů. K namítané nečitelnosti některých zapsaných údajů nutno navíc poznamenat, že přestupce vždy obdrží originál pokutového bloku (na kterém je text bezpochyby vidět nejvýrazněji) a správním orgánům zůstává jeho kopie. Žalobce přitom rozporuje čitelnost právě kopií pokutových bloků, aniž by však sám předložil jejich originál.
57. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích, tj. pokutových (příkazových) blocích, identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsoblost jednotlivých rozhodnutí o přestupku jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

58. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
59. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu ani nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 26. března 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.